

Inspreekbijdrage dhr. Gonzalez

Geachte heer, mevrouw,

Heel simpel!

Rotterdam heeft een groot probleem: geen daden, maar woorden is het stadsimago.

Steeds meer Rotterdamers die internationaal en nationaal actief zijn maken zich zorgen om het internationale en externe veiligheidsimago dat wordt bepaald door het gebrek aan beleid op lokaal niveau en prioriteitstelling door Gemeente in samenwerking met Politie en OM van ondermijnende, 'gewone' delicten omdat drugshandel en consumptie van verdovende middelen en het preventieve beleid door onderwijs en gezondheid en GGD alleen in woord prioriteit krijgt.

De lokale consumptie van verdovende middelen voor en door beter gesitueerden en hoger opgeleiden en gebrek aan politie inzet 's nachts maakt dat Rotterdam een walhalla is voor aanbieders van verdovende middelen en een snoepjes fabriek voor diefstallen en 'gewone' delicten en handel en wandel door bepaalde bevolkingsgroepen of bezoekers uit de stad.

De interne en werkelijke cultuur in de stad bepaalt het externe imago en uitstraling waardoor de Stad in negatieve zin een magneet functie krijgt.

Er is geen delta plan noch besef dat deze Rotterdamse paradox doorbroken kan worden.

U zult het Spaanse artikel, vertaald, apart toegezonden krijgen. Dit is slechts een voorbeeld hoe sinds de zomer delen van Europa naar Rotterdam kijken.

Wordt het "Nooit meer slapen in de geest van W.F. Hermans of 'Gaaf u maar rustig slapen' in de geest van Hendrik Colijn? Of is er een derde weg mogelijk...

De boodschap is: zorg eerst dat de elementaire veiligheid en organisatie op orde is in de straten van Rotterdam zodat de voordelen en logistieke efficiëntie voor handel in verdovende middelen minder makkelijk te realiseren zijn. En ga dan pas als stap twee de war on drugs aan met preventiebeleid lokaal en een G40 in de wereld waar in een nieuwe internationale verdragsorganisatie gemeenten samenwerken en medewerkers uitwisselen voor slagvaardige opsporing van deze handel.

Door aan de voorkant alleen te tamboereren en geen resultaten te boeken en de achterdeur op straat en 's nachts niet op orde te hebben blijft het nog tien jaar dweilen met de kranen open.

MVG

BVD

mr A. Gonzalez Lammers MIF

Vertaling krantenartikel

Bedreigingen, ontvoeringen en schietpartijen: Nederland en België kijken elkaar aan in de spiegel van de narcostaat

De maffia, die misbruik maakt van de havens van Rotterdam en Antwerpen en de tolerantie ten aanzien van softdrugs, is binnengedrongen in de samenleving en wordt steeds gewelddadiger

Thierry Monasse

ISABEL FERRERSILVIA AYUSO

Den Haag / Brussel - 23 OKT 2022 - 05:40 Bijgewerkt: 23 OKT 2022 - 10:38 CEST

Hoe is de Nederlandse regering tot de noodzaak gekomen om de troonopvolger, prinses Amalia van Oranje, en de minister-president, de liberale Mark Rutte, te beschermen tegen vermoedelijke bedreigingen van georganiseerde misdaad? De bijzondere relatie van Nederland met softdrugs heeft geleid tot een juridische kloof waar de maffia doorheen worstelt.

Het gedoogbeleid – niet legalisatie, waarmee het soms wordt verward – heeft ervoor gezorgd dat cocaïne- en heroïnesmokkelaars inmiddels beroepssmokkelaars zijn geworden. Tegenwoordig zijn tal van criminologen, politieagenten en politici het erover eens dat er niet genoeg is gedaan om deze criminaliteit te bestrijden die zich ook uitstrekt tot buurland België, waarvan de minister van Justitie, Vincent van Quickenborne, ook onder speciale bescherming staat vanwege vermeende bedreigingen vanuit de drugshandel

“Sinds de jaren zeventig is er in Nederland een beleid om softdrugs te tolereren: hasj en cannabis. Maar dus geen legalisatiebeleid, het onderscheid is belangrijk: de consument kan de softdrugs kopen (in coffeeshops, en bezit wordt niet bestraft tot vijf gram per persoon) zonder vervolgd te worden. Maar de productie van softdrugs is illegaal. Hierdoor is een maas in de wet ontstaan dat door bepaalde sectoren van de onderwereld wordt uitgebuit”, legt criminoloog Yarin Eski uit. Deze tolerantie is gunstig en zorgde voor het verschijnen van handelaren in andere soorten drugs uit Zuid-Amerika en Oost-Europa. Tegenwoordig komt heroïne ook uit het Midden-Oosten. “Ze maakten gebruik van de goede infrastructuur in Nederland en de Rotterdamse haven en vanaf de jaren tachtig en negentig kwamen er professionele wereldwijde drugsgroeperingen”, vertelt Eski telefonisch.

In 2021 is volgens het Nederlandse Openbaar Ministerie in totaal 72,8 ton cocaïne onderschept, het grootste deel ervan in de Rotterdamse haven, de grootste haven van Europa. Het is 74% meer dan in 2020 en de straatwaarde was ruim 5.000 miljoen euro. Er waren 400 arrestaties, een stijging van 42% ten opzichte van het voorgaande jaar.

De voorzitter van de Nederlandse politiebond, Jan Struijs, roept op tot verbetering van digitale mogelijkheden en regels die het makkelijker maken om informatie te delen om te zien waar het geld is. “We kunnen drugs ter waarde van 250 miljoen euro onderscheppen, maar het gaat om een business van meer dan 30.000 miljoen euro”, benadrukt hij. Hij is van mening dat criminelen “al in het systeem zijn geïnfiltrerd en mensen omkopen, aandelen van bedrijven kopen of invloed uitoefenen om een bedrijf te openen.” Vier jaar geleden waarschuwde Struijs al dat Nederland “veel van de kenmerken van een narcostaat” heeft, zo

blijkt uit een rapport van de vakbond zelf. Ze vertelden hem dat het niet erg was, herinnert hij zich. "Maar sindsdien zijn er veel gewelddadige dingen gebeurd (waaronder de schietpartij van Derk Wiersum, advocaat van een beschermde kroongetuige, en onderzoeksjournalist Peter R. de Vries), die heeft ook geleid tot de dreiging tegen onze toekomstige koningin."

Strujis geeft toe dat praten over de narcostaat 'een wake-up call' is. "Want het belangrijkste is of we genoeg doen tegen de georganiseerde misdaad, en het antwoord is negatief", voegt hij eraan toe. Het goede nieuws, zegt hij, is dat politici niet langer naïef zijn. "Nu luisteren en werken ze hard, maar je moet internationaal investeren, want er zijn geen grenzen meer", voegt hij eraan toe.

Samenzwering om een minister te ontvoeren

De Belgische minister van Justitie Vincent van Quickenborne werd vorige maand het slachtoffer van een samenzwering om hem te ontvoeren. Hij hoorde van de bedreigingen kort nadat hij een nieuw plan had gepresenteerd om de drugshandel in Antwerpen te bestrijden, waarvan de haven wordt beschouwd als de belangrijkste toegangspoort tot Europa voor cocaïne uit Zuid-Amerika en waar rivaliserende bendes territoriumoorlogen en intimidatie voeren. De minister moest zijn huis met zijn gezin verlaten en onderdak zoeken op een geheime plek, nadat hij was gewaarschuwd dat hij volgens wat hij zelf zei te worden ontvoerd door drugsmaffia's. "Alles wijst erop dat [de dreiging] uit de drugswereld komt", zei Van Quickenborne begin oktober, een paar dagen nadat hij naar huis kon. Zowel hij als zijn familie zullen voor onbepaalde tijd onder "hoge bescherming" blijven.

Sluit je aan bij EL PAÍS om al het nieuws te volgen en onbeperkt te lezen.

ABONNEREN
